

Probuzený motýl

Byli jsme na chatě sázet jarní zeleninu,
šlo to rychle, hotovo bylo za hodinu.
Sedla jsem si na zahradu a sledovala přírodu kolem.
Dívala se na kvetoucí stromy, na louky s polem.
Do zpěvu ptáků zaposlouchaly se mé uši.
Je to balzám na bolavou duši.
Náhle jsem uviděla motýla za sklem lapeného,
jarním sluncem předčasně vzbuzeného.
Vytáhla jsem ho a pustila ven.
Ale ouha! Byl ještě chladný na něj den.
Ztuhl a padl rovnou k zemi, s barevnými křídly roztaženými dvěmi.
Nasával do sebe každý paprsek slunce.
Marně. Byla mu zima, tak se zavřel v pŕlce.
Tak jsem ho vrátila za okno zpět,
on tam ožil zase hned.